

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 30 stycznia 1989 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie urządzeń zaopatrzenia w wodę i urządzeń kanalizacyjnych oraz opłat za wodę i wprowadzanie ścieków.

Na podstawie art. 107 ust. 3 pkt 1—3 ustawy z dnia 24 października 1974 r. — Prawo wodne (Dz. U. Nr 38, poz. 230, z 1980 r. Nr 3, poz. 6 i z 1983 r. Nr 44, poz. 201) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 1986 r. w sprawie urządzeń zaopatrzenia w wodę i urządzeń kanalizacyjnych oraz opłat za wodę i wprowadzanie ścieków (Dz. U. Nr 47, poz. 234) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 11 ust. 2—6 otrzymują brzmienie:

„2. Podstawę do ustalenia opłaty, o której mowa w ust. 1, stanowią:

- 1) dla gospodarstw domowych — planowane roczne koszty utrzymania i eksploatacji urządzeń zaopatrzenia w wodę miast i urządzeń kanalizacyjnych miast, powiększone o narzut zysku w wysokości 10%.
- 2) dla innych niż gospodarstwa domowe odbiorców — planowane roczne koszty utrzymania i eksploatacji urządzeń zaopatrzenia w wodę miast i urządzeń kanalizacyjnych miast, powiększone o narzut zysku w wysokości 15%.
3. Wysokość opłaty ustala się dzieląc podstawę przez planowaną ilość pobieranej wody i wprowadzanych ścieków w danym okresie.

4. Terenowy organ administracji państwowej, o którym mowa w ust. 1, może ustalić niższą opłatę dla gospodarstw domowych.
 5. Opłatę obliczoną od podstawy, o której mowa w ust. 2 pkt 2, podwyższa się o 100% dla podmiotów prowadzących działalność gospodarczą w sferze produkcji materialnej, z wyjątkiem jednostek gospodarki komunalnej i rolnictwa, zakładowej gospodarki mieszkaniowej i wyodrębnionych organizacyjnie jednostek zakładowej działalności socjalnej, z przeznaczeniem na fundusz rozwoju wodociągów i kanalizacji w miastach.
 6. Opłatę za wodę pobieraną z urządzeń zbiorowego zaopatrzenia w wodę wsi i za wprowadzanie ścieków do zbiorczych urządzeń kanalizacyjnych wsi ustalają terenowe organy administracji państwowej o właściwości ogólnej stopnia wojewódzkiego w wysokości nie przekraczającej średnich kosztów dostarczenia 1 m³ wody i odprowadzenia 1 m³ ścieków za pomocą tych urządzeń na obszarze województwa.”;
- 2) w § 12:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1. Ilość pobieranej wody ustala się na podstawie

wskazań wodomierza. W razie przejściowej niesprawności wodomierza, nie przekraczającej 3 miesięcy, ilość pobieranej wody ustala się na podstawie średniego zużycia wody w ostatnich 6 miesiącach poprzedzających unieruchomienie wodomierza. W razie braku wodomierza lub w razie jego niesprawności trwającej ponad 3 miesiące, sposób ustalenia zużycia wody określa umowa. Minister Gospodarki Przemysłowej i Budownictwa w porozumieniu z Ministrami Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej, Obrony Narodowej oraz Spraw Wewnętrznych ogłosi przeciętne normy zużycia wody dla poszczególnych grup odbiorców, które mogą stanowić podstawę ustalenia w umowie sposobu określenia ilości zużycia wody.”.

b) ust. 5 skreśla się;

3) § 15 skreśla się.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 marca 1989 r.

Prezes Rady Ministrów: M. F. Rakowski